

NAGYPÁL ISTVÁN

Stefcio hagyatéka

KIS TESTAMENTUM

Biciklizések a tó körül

7

indulnom kell, hogy le ne késsem
a tizenegy évemet, felénél se
tartok és peregnek a sorok, félek,
hogym nem tudok visszaemlékezni
a fehér-mézzel teli apró szájakra,
beljük csepegtetett nedvemet,
sorok között áthajló tekintetekre,
fiatal fényes arcokra, és testekre

8

selyemruhák a táskákra dobva,
fürdőzés közben elhagyott
tangák, gatyák a bokorban, és
felfújg gumimatracc a vízben,
mint megannyi aszott emlék,
úgy úszik el most tekintetem
a tóról a nemek közt nincsen
szellem, testek folynak össze

9

sosem ültünk asztalnál, nem volt
atya, fiú, szentlélek, apa volt meg
anya, esetleg én, meg az asztalon
gőzölgő húsleves, előtte nem
mondtunk el semmit sem, vasárnap
sem volt, ültünk, ha éhesek voltunk
és ettünk, boldogok voltunk, mert
szabad volt, szabad ezt mondanom

10

drága Stefcio, mondd meg, ha tudod, hányan értek hozzád, és hányat nem akartál, és lett volna olyan, akit te érintettél volna meg igazán, tudod, hogy minden dolog érdekel, nincs ami visszakozna, nincs ami letenné a feltartott kezemet

15

amikor a rózsaszín iszapossá vált, és amikor nyomottá tett a nyomorult életem, húszezer forintom eladom, mert megkapom, mástól, hogy égjen bennem a vörös színek egyike, akkor tanultam meg igazán gyűlölni, földön fekve, rúgva

16

azt mondom magamnak: bűnös vagyok, bántottam azt, aki egykor kezemet simította kedvesen és könnyezve szállt fel a vonatra, rimavska folyó mellé, sírás és sírás és szorongás mellett élt velem gyászba borultam el, istenem

Belenyúlni érdemes

19

síráthatom ifjúságom, de ha ezzel hengegek, még kabátra sem lesz elég legközelebb, mert ha nincs félelem a hideg ellen, nem lesz újabb jeges

havazás-émlék a párkányon,
amit újra megnézhetek és
amibe ismét belenyúlhatok

20

aki fél, az mer gyalázni, és
ha hiszed, ha nem, nem
fél használni a kezét, mert
a keze – nem fényes és
nem is arany – alatt bármi
elfér, egy másik kéz, egy
másik fej, hajdan egy láb,
jobbra nem tudja használni

21

aki dús, az szeret táncolni,
van miért a hasát mozgatni,
a jó vacsora, ha jól készítik
elő, tálalva adják a kékülő
ajkak elé, nem lesz többé
morgás, mert az morog,
aki benyalja a hideg-szókat,
a szépülő hús-tájra figyel

22

a hajó elindul a rab szigetről,
elindul nehezék nélkül egy
másik „rabra”, fogoly-katlan,
kopár domboldal, rozsdás
fekete csillék közötti séta a
munkatábor fogcsikorgásai
hallatszanak vissza, munka
nélkül maradt kikötő: üres

Leírhatatlan öröm

23

örülj, fiam, a fiatalságod szerint,
hiszen, az öröm addig tart ki,
mint egy mese, nem hosszabb,
kesztyűbábbal játszol nekem,
figyeled, ahogy neked nevetek,
egymást rohanjuk le, ki tud
előbb és nagyobbat nevetni,
bolond, aki nevet és jól van

24

nem tudom merre vannak már
a kisleányok, akikkel együtt bújt
el kisleány és kisleány a bokorban,
a szavak temetni mennek már
gyereket és gyerekeket, hogy
ne lássák a sorstalanság üde
derűjét, a kihűlt szavakba
meneküljenek, a föld alá

25

vigadjon a kisleány-szív, adjon
isten hozzá békés férfias-kezet
rendkívül nagy férfias-kezet,
férjen el benne kalács, cipó,
falatnyi betegség, maroknyi
félelem, a boldogság meg
mint egy frissen sült forró
gőze szálljon, amíg tart az ég